

[...]

32.005/II/PF

[...]

Betreft: klacht betreffende de toepassing van de taalwetten

Ter zitting van 10 oktober 2002 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht die door een Franstalige inwoner van Linkebeek werd ingediend omwille van het feit dat de diensten van uw departement een eentalig Nederlands informatiedocument ter beschikking stellen van de inwoners van die gemeente.

*
* *

Op de vragen om inlichtingen, hebt u onder meer het volgende meegedeeld:

“Het lijkt mij buiten kijf te staan dat faciliteiten in geen geval kunnen beschouwd worden als middel om een veralgemeende tweetaligheid in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut te realiseren. [...] Vandaar dat het toekennen van faciliteiten niet automatisch gebeurt en niet veralgemeend wordt. Zij hebben met andere woorden een niet-repetitief karakter en worden enkel verleend op uitdrukkelijke vraag, telkens opnieuw.

[...]

De omzendbrief [van de Vlaamse regering] bepaalt dat de Vlaamse Gemeenschap vasthoudt aan het principe van de homogeniteit van de taalgebieden. Dit betekent dat alle brochures, dus ook de folder over de Vlaamse Infolijn in het Nederlands aangemaakt en verspreid worden. Wel kunnen inwoners van faciliteitengemeenten die daar uitdrukkelijk om verzoeken een Franstalige samenvatting krijgen met de essentiële informatie.

[...]

Het systematisch drukken van Franstalige brochures die zowel op het gebied van lay-out als inhoud identiek zijn aan de Nederlandstalige versie zou trouwens budgettair onhaalbaar zijn en indruisen tegen de geest van de taalwetgeving.

Inwoners uit Linkebeek die de Nederlandstalige uitgave van de folder niet begrijpen kunnen bij de bevoegde dienst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap terecht voor een Franstalige versie die de samenvatting bevat met de essentiële informatie.”

*
* *

Overeenkomstig artikel 36 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gebruiken de diensten van de Vlaamse regering waarvan de werkring het gehele ambtsgebied van het Vlaamse Gewest bestrijkt, het Nederlands als bestuurstaal. Met betrekking tot de gemeenten met een speciale taalregeling uit hun ambtsgebied, is op die diensten de taalregeling van toepassing die door de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde

wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) is opgelegd aan de plaatselijke diensten van die gemeenten, voor de berichten, mededelingen en formulieren die bestemd zijn voor het publiek, voor de betrekkingen met particulieren en voor het opstellen van akten, getuigschriften, verklaringen en vergunningen.

Artikel 24 van de SWT bepaalt dat de plaatselijke diensten in de randgemeenten de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en in het Frans stellen, en artikel 25 bepaalt dat de plaatselijke diensten van die gemeenten in hun betrekkingen met een particulier de door betrokkene gebruikte taal gebruiken, voor zover die taal het Nederlands of het Frans is.

Volgens de vaste rechtspraak van de VCT, brengen de wetteksten en de voorbereidende werkzaamheden duidelijk tot uitdrukking dat het stelsel van de taalfaciliteiten niet tot gevolg heeft dat aan de openbare diensten een veralgemeende tweetaligheid wordt opgelegd waarbij de twee talen op strikte voet van gelijkheid worden geplaatst. Bovendien heeft de VCT geoordeeld dat door het bezorgen van een Franstalige samenvatting met de essentiële informatie, aan de wettelijke verplichting tot het verlenen van taalfaciliteiten aan de beschermde minderheden wordt voldaan (adviezen 26.125A van 22 september 1994, 26.033 van 27 oktober 1994 en 23.062 van 8 december 1994).

In het onderhavige geval zou een samenvatting die de essentiële elementen van het informatiedocument bevat, in het Frans moeten worden opgesteld en ter beschikking worden gehouden van de Franstalige inwoners van Linkebeek.

De VCT is, met eenparigheid min één stem tegen van een lid van de Franse afdeling, van oordeel dat de klacht ontvankelijk maar niet gegrond is, in zoverre uit de klacht niet blijkt dat de klager om een Franstalig exemplaar heeft verzocht.